

דברי חיזוק מרבינו מרן הגרי"מ דזימיטרובסקי שליט"א

"תורה מגנא ומצלא"

דברי חיזוק בעקבות המצב השורר בארה"ק

בעת צרה כזו כולם מבינים שצריך להתעורר באיזה דבר, ולכל אחד יש כבר מה להגיד באיזה ענין צריך להתחזק. אמנם בוודאי צריך לשמור את כל המצוות, אבל כתוב בתנא דבי אליהו "לא חרב עולם אלא מפני פשעה של תורה, ולא חרבה ארץ ישראל אלא מפני פשעה של תורה, וכל צרות הבאות על ישראל אינן אלא מפני פשעה של תורה".

ולעומת זאת, מלבד מה שעצם הצרה נגרמת מפשעה של תורה, כמו"כ אף לאיך גיסא, הישועה תמיד תלויה רק בעסק התורה וכמו שכתוב בגמ' במכות (דף י.) "מאי דכתיב עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלים, מי גרם לרגלינו שיעמדו במלחמה [וינצחו], שערי ירושלים שהיו עוסקים בתורה". וכן בנפש החיים (ש"ד פי"ז) מביא את דברי המדרש על הפסוק במשלי (פ"ב) "בני אם תקח אמרי" וכו', שכתוב במדרש אמר הקב"ה לישראל, אם זכיתם להצפין ולקבל תורתי ולעשותה אני מציל אתכם משלש פורעניות - ממלחמת גוג ומגוג, מחבלו של משיח ומדינה של גיהנם". א"כ בוודאי שעיקר החיזוק צריך להיות בעסק התורה, מלבד חובת התפילה כמובן כמו שכתוב "בזמן שהקול קול יעקב אין הידים ידי עשו", וכן כפי שידוע שבעת צרה ישנו חיוב דאורייתא להתפלל.

היצה"ר תמיד יש לו מה להגיד ומטבע הדברים ישנו מצב של רפיון, חושבים שצריך לשמוע כמה נהרגו וכמה ניצלו וכו' למרות שהמציאות מוכיחה שאת מה שצריכים לדעת יודעים בין כך. כתוב במלחמת יהושע (יהושע ה' י"ג) "ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא עיניו וירא והנה איש עמד לנגדו וחרבו שלופה בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה אם לצרינו, ויאמר לא כי אני שר צבא ד' עתה באתי". הגמ' בסוכה (דף ג.) אומרת, שהטענה שלו היתה 'אמש בטלתם תמיד של בין הערבים, ועכשיו בטלתם תלמוד תורה', אז שאל אותו יהושע על איזה מהן באת, אמר לו 'עתה באתי', תוס' מסבירים שכוונתו הייתה על תלמוד תורה דכתיב ביה 'ועתה כתבו לכם את השירה הזאת'.

נשאלת השאלה, איך יכול להיות שהיה עליהם טענה ע"ז שהם ביטלו תורה, והרי הם היו עוסקים במלחמת מצוה. אומר רש"י "היום נלחמתם, בלילה היה לכם לעסוק בתורה". אמר מרן הרב זצ"ל דזהו הביאור במה שאמר לו בדרך רמז 'עתה באתי' ולא אמר לו בפירוש שבא על ביטול תורה, כיון שלא היה לו טענה שהיו חייבים בכך שהרי וודאי שאם נלחמים ביום מטבע הדברים צריך לנוח בלילה, אלא כל הטענה שלו הייתה שהרי התורה היא שירה 'ועתה כתבו לכם את השירה הזאת', ואם זה ההסתכלות על התורה אז וודאי שלא מחפשים תירוצים, כי שירה - תמיד שרים.

ויש את החלק של ההשגחה המופלאה על עוסקי התורה, סיפר לי ת"ח אחד שהיה מתלמידי מיר בתקופת שנחאי, בעת שהיה שם הפגזות גדולות והיה תחושה של סכנה גדולה ממש! ופעם הורה להם מרן המשגיח רבי יחזקאל זצ"ל שייצאו מהבנין ששהו בו ויעבירו את לימודם למקום אחר, ונתברר להם שאחר שעזבו את המקום נפל פצצה על אותו בנין. הסביר לי אותו ת"ח, שבתקופת ההפגזות בישיבה מלבד מה שהתפילות היו נראות כמו נעילה, אבל ההתמדה הייתה בכזה ברע"ן והתלהבות בצורה שאין לשער ואין לתאר, ובוודאי שזכות התורה היא זו שהגינה עליהם באופן פלאי שכזה.

אם נזכה בס"ד להתחזק בימים אלו בעסק התורה ביתר שאת, וחלילה לא להיגרר אחרי ההסתכלות השטחית, הקב"ה וודאי יציל את כלל ישראל מכל הפורעניות, וכמו שהבטיחו חז"ל "אם זכיתם להצפין ולקבל תורתי ולעשותה אני מציל אתכם" וכו', אכ"ר.

(נמסר בסוף השיעור היומי, יום ב' כ' סיון)